

JAN KUKAL

Narodil sa 13. septembra 1942 v Prahe. Je prvým cudzincom v Sieni slávy slovenského tenisu. Pražský rodák žijúci na Slovensku však v slovenskej tenisovej rodine vonkoncom nie je cudzincom! Naopak, jeho spojenie s tenisom na Slovensku nesúvisí len s etapou spoločného štátu, ale aj s rokmi po rozdelení federácie. Jan Kukal bol prvým fedcupovým kapitánom Slovenska. Roku 1994 vstupovala reprezentácia pod jeho vedením na scénu najprestížnejšej tímovej súťaže žien.

Bývalý československý

reprezentant a dlhoročný tenisový tréner je nezmar. Ešte aj dnes vydrží hrať tenis štyri hodiny denne. Spoločne so synom Romanom trénuje 19-ročnú Nikolu Hofmanovú, českú rodáčku žijúcu v Rakúsku. Pred Australian Open s ňou strávil tri týždne prípravy v Thajsku, ale cestu do Melbourne už neabsolvoval. „Bol som tam vari tridsaťkrát,“ vravel v rozhovore pre mesačník Tenis pri oslave svojich 65. narodenín. Ubehli bezmála tri roky, ale život skvelého diskutéra, milovníka umenia, pekných záhrad a tenisového fanatika, sa nezmenil. „Stále je vyťaženy. Chystá výstavu Galandovcov v Mirbachovom paláci,“ vravela manželka Editka, Kukalova opora v súkromí i v práci.

Kukalovci žijú v dedinke Boldog pri Senci. V tejto súvislosti sa vynára jedna úsmevná spomienka. Keď Jan Kukal trénoval Henrietu Nagyovú, sledujúc jej kolísavý výkon v zápase na wimbledonskej tráve, sa zamyslel: „Na tenise ma fascinuje aj fakt, že cez deň ani neviem, kde budem večer zaspávať. Či v Londýne, keď moja zverenka vyhrá. Alebo už doma v Boldogu...“

Jan Kukal bol pri deviatich grandslamových tituloch viacerých veľkých hviezd - Mandlíkovej, Lendla, Mustera, atď. Ako špičkový hráč však ťutoval, že sám žiadny grandslamový titul

nezískal (po boku Kodeša bol v semifinále Rolad Garros 1972 a vo štvrtfinále Wimbledonu 1973). Nežil iba tenisom, mal rád umenie, rád chodil po galériách, vyštudoval záhradníctvo na vysokej škole poľnohospodárskej.

Roku 1968 bol majstrom Československa v dvojhre, v rokoch 1971, 1973 bol medzinárodným šampiónom republiky vo štvorhre i mixe. V Davisovom pohári reprezentoval v rokoch 1966 – 73. Hráčsku kariéru ukončil roku 1973, presedal na trénerskú a aj v nej bol úspešný. S čs. tímom získal roku 1983 Fed Cup. Ako kapitán

a tréner sedel na lavičkách ôsmich rôznych reprezentácií, vrátane slovenskej. Rád spomína aj na desaťročie prostějovského pôsobenia a na spoluprácu s Jiřím Novákom, ktorému pomohol k piatemu miestu na svete.

Uvedený do Siene slávy slovenského tenisu 4. 2. 2010.